

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατά Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ο τίτλος ληϊα 25
Βιβλιοποιήσεις και ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ο Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 41.
Πληρωτέα κατ' εξαμηνίαν

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Ἀναγνόντες πρὸς τίνος ἀφ' ἧν καταχωρήσθη ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ 63 φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος «Παρολιονίσκος» καὶ περὶ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς πραγματοποιηθέντων, καθύπευκτον ἢ καὶ ὑπολαβάνομεν νὰ διαρωτίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τοὺς τυγῶν διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀρθροῦ ἐκείνου τοῦ καθυπευκτομένου, ὡς καὶ ὅπως, Τραπεζῆς, ἥτις πρὸ μακροῦ χρόνου τοσοῦτον συντελεστικῶς διακρίνεται, καὶ ἥτις ἡ ἐπιχειρηματικὴ καὶ ἐπιτελεστικὴ διοίκησις παρέσχον καὶ παρέχουσι τοσαύτας εὐκολίας εἰς τὸν τόπον. Ἐκ τούτων αἰτίας μόνον ἐπιχειροῦμεν ν' ἀνιέρωμεν τὰ γραφέντα, ὡς ὑποθέτομεν, ὑπὸ τοῦ κατόχου ὑπερτίρια καὶ οὐκ ἰσχυρῶν τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου ζητήματος, τοῦτο, κατὰ τὰς θετικὰς ἡμῶν πληροφορίας, ἔχει οὕτως ἢ ἕνεκα περιουτικῶν ἐγένετο αἰτητικὴ ἐκ μέρους τῶν ἐν Κερκύρᾳ μετόχων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ὅπως δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύωνται ἐν ταῖς ἐν Λονδίῳ συνελεύσεσι τῶν μετόχων διὰ πληρεξουσίων. Τοῦ τοιοῦτου ζητήματος μὴ ὑποκειμένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διοικήσεως, οἱ ἐν Λονδίῳ διεσθονταὶ ἔβρισαν εὐλογον νὰ καλέσωσι εἰδικὴν συνέλευσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑποβάλωσι τὸ ζήτημα τῆς διὰ πληρεξουσίου παραστάσεως τῶν μετόχων ἐν ταῖς συνελεύσεσιν ὡς ἴσως, δὲ διασκηφάμενοι, συνεπέρανεν ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαίτης θέσεως τῆς Τραπεζῆς, ἡ οὐκ ἐπιτελεστικὴ διοίκησις τῆς διὰ πληρεξουσίων παραστάσεως τῶν μετόχων, ὅτι συνεπέρατο περισσύτερον κίνδυνον ἢ ὅσος κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη, καὶ τοῦτο διότι εἰς τινὰ μέλλοντα χρόνον, ἢ ὅταν ἐπιτελεστικῶς, μὴ ἐπιτελεστικῶς ὑπὸ τῶν πραγματικῶν τῆς Τραπεζῆς συμφερόντων, ν' ἀποπλανήσῃ τοὺς πόρρω διαμένοντας μετόχους καὶ συλλέξῃ τὰ πληρεξούσια αὐτῶν χωρὶς νὰ δυνήθωσιν οἱ ἐν Λονδίῳ διεσθονταὶ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀποχωρήσαντος χρονικοῦ δικαίου, ν' ἀποδείξωσιν τὴν σκοπούμενην ἀνάγκην χρῆσιν τῶν ἐν λόγῳ πληρεξουσίων.

Κατὰ τὴν ἐκτετακτοῦ γενικῆς συνέλευσιν τῶν μετόχων τὴν γενομένην κατὰ τὴν 24/3 Μαΐου 1887 τὸ θέμα συνεζητήθη πληρέστατα, καὶ ἡ πρότασις ἀπερρίθη ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν παρόντων μετόχων.

Τὸ ἀνωτέρω ἀφηγήθημεν ὅπως κατανοήσῃ τις τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν πραγμάτων, πεποιθήμεν δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς συνέλευσεως ἐνοικήθη ὑπὸ ἐκείνων ἐκ τῶν μετόχων, οἵτινες γινώσκουσι τ' ἀληθῆ τῆς Τραπεζῆς συμφέροντα, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον δυνάμεθα νὰ προσβάλωμεν τὸ παράδειγμα πλείστον ἐκ τῶν προσεχουσίων ἐν Ἀγγλίᾳ Τραπεζῶν, αἵτινες ἀπαγορεύουσι τὴν χρῆσιν τῶν πληρεξουσίων.

Ὁ κάτοχος τῶν ὑπερτίρια καὶ οὐκ ἰσχυρῶν πληροφροῦν ἡμᾶς ὅτι ὁ σπουδαιότερος τῶν μετόχων κάτοχος περίπου πεντακασίων μετόχων λαβὼν τὸν λόγον ἐν τῇ τελευταίᾳ συνέλευσει τῶν μετόχων ἀνέλασε τὸν ἰσολογισμόν τῆς Τραπεζῆς καὶ κινήσας πρὸς κοινὸν καὶ ἰσχυρῶς ὅτι καὶ τραπεζικὰ ἔργα καὶ τῆς Τραπεζῆς χωλαίνουσι

προσέτι δὲ ὅτι καθ' ἡν στιγμὴν ἡ Τράπεζα διανέμει λίρας 7,887,13,9, ὡς μέρος, δὲν ἔχει ἰσως ἐξοφλησέναι τὸ κέρδος αὐτῶν. Ἐπειδὴ ἐπιτὸς τούτου ὁ κύριος ἀρθρογράφος διατείνεται ὅτι οἱ ἐν Λονδίῳ διεσθονταὶ περιφρονουσι (S.C) πᾶν πρόβλεπον καὶ πᾶσαν ἐπιχειρησὶν ἐπιτελεστικῶν ὑπὸ μετόχων τινῶν, σπεύδομεν ἡμεῖς νὰ τὴν φωτίσωμεν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο πληροφοροῦντες αὐτὸν ὅτι καὶ μὲν ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα εἶχεν ἐν ταῖς ταμείαις αὐτῆς κατὰ τὴν 30/12 Ἰουλίου 1887 λ. 492,000 εἰς χαρτονομίσματα (ὑπολογισθέντα τῆς λίρας πρὸς δραχ. 30 περίπου) ἀλλ' ἐξ ἄλλου, ὡς ἐφαίνεται ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς κατὰ τὴν 30/12 Ἰουλίου 1887 εἶχεν ἀνοικτὴν τὴν μερίδα (Bills Payable) συναλλάγματα πληρωτέα μὲ λίρας 131,920,0,5 ἀπέναντι λιρῶν 1195,42,0 (Bills receivable) συναλλάγματα εἰσπρακτέα.

Ὡς γνωστὸν, τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστήματα τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς διεκτελοῦσι συνήθως τραπεζικὰς ἐργασίας συγχρόνως, πωλοῦντα καὶ ἀγοράζοντα, ἢ προπωλοῦντα καὶ προαγοράζοντα, ἢ πωλοῦντα καὶ προαγοράζοντα, ἢ ἀγοράζοντα καὶ προπωλοῦντα, γνωστὸν δ' ἐπίσης ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ὄρισον, καὶ πρὸ πάντων κατὰ τοὺς μῆνας Μαΐου καὶ Ἰουνίου, τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστήματα τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἐπώλησαν ἀκατόν ποσὴν συναλλάγματος ἑτοίμου τοῖς μετρητοῖς προαγοράσαντα ἴσων ποσῶν ἐπὶ παραδόσει μέχρι τριῶν μηνῶν. Αἱ τιμαὶ τοῦ ἐταίμου συναλλάγματος κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦσαν περίπου δραχ. 29,50 ἕως 30' ἐπομένως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν διαφορὰν, τὴν ὅποیان εἶχε νὰ ὄρηθη ἡ Τράπεζα, συμπεραίνομεν ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν προαγορασθεῶν λιρῶν ἦσαν οὐκ ἄνω τῶν δραχ. 29,70 δι' ἐκάστην λίραν. Τὸ ἔλαττον λοιπὸν ἐκ τούτου, κ. ἀρθρογράφος θετικῶς δει μὲν μέρος τοῦ χαρτονομίσματος, ὅπερ εἶχεν ἐν ταῖς ταμείαις αὐτῆς ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα κατὰ τὴν 30/12 Ἰουλίου 1887 (ὑπολογισθέντα τῆς λίρας πρὸς δραχ. 30 κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ) ἐμῆλε ν' ἀπαλλαγῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ ὀλιγοτέρου χρονικοῦ διαστήματος πρὸς χρυσόν, εἰς οὐκ ἀνωτέραν τιμὴν τῶν δραχ. 30 δι' ἐκάστην λίραν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὄρησεως ἐκ τῆς συναλλαγῆς. Ὅσον δ' ἀφῆρξεν τὸ ποσόν, καθ' ὅσον εἶχον πληροφροῦν, ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα εἶχε προαγορήσει περίπου λίρας 130,000, ἐπιτὸς δὲ τούτων τὰ διάφορα ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς ἠγόρασαν διάφορα ποσὰ εἰς ἀνοικτὸν ἰσολογισμόν κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ἐσοδείας κατὰ διαταγὴν τῆς διοικήσεως. Ἐκ τούτου ἐξάγεται τὸ τελικὸν καὶ θετικὸν συμπέρασμα ὅτι τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ χαρτονομίσματος τοῦ ἀναλλαγέντος πρὸς χρυσόν κατὰ τὴν 30/12 Ἰουλίου 1887 εἰς τιμὰς οὐκ ἀνωτέρας τῶν δραχ. 30 δι' ἐκάστην λίραν, ἀνδὲν ἦσαν λίραι 492,000, ἐπληρίαζον ὅμως τὸ ποσόν τοῦτο, τοιοῦτοτρόπως δὲ δὲν ἐξοφλήθη τὸ μέρος τοῦ Ἰουλίου, καθ' ὃ διατείνεται ὁ κάτοχος τῶν πεντακασίων μετόχων.

Τὰ ἀκαθάρστα κέρδη τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 30/12 Ἰουλίου 1887, ἀπὸ ἑξῆς ἐγένετο provision (πρόνοια) διὰ τὰ ἐπισημασθέντα, ἀνέρχοντο εἰς λίρας 23,652,19,4 οὐκ ἔτι εἰς λίρας 17,438 ὡς

διατείνεται ὁ κ. ἀρθρογράφος. Τοῦ ἀνωτέρου ζητήματος, ὅπως καθάρως λογιστικοῦ, οὐδὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, ἀπορούμεν δὲ τίνος λόγου ἔσκειν ὁ κ. ἀρθρογράφος παρέθηκε καὶ αὐτὸ τὸ παραπλήρωμα.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ τί ὄρησε νὰ κερδίῃ ἡ Τράπεζα ὅτι μὲν ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Μέτοχος νὰ τῷ δηλώσωμεν ὅτι, ἐπειδὴ αὐτὸς τε καὶ ἡμεῖς διατελοῦμεν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν καθέκαστα, δὲν δυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν τοιαύτας λεπτομερείας. Τὸ γεγονός ὅπερ γινώσκουμεν εἶναι ὅτι ὁ κύριος Μέτοχος ἔλαβε μέρος κατὰ τὴν 30/12 Ἰουλίου 1887 5 ο), οὐκ ἐκκαταστήσαντος προκειμένου περὶ Τραπεζῆς ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐργαζομένης, πλὴν Ἀγγλικῆς, καὶ ὑπὸ Ἀγγλικῶν συστήματος καὶ ὀργανισμοῦ διοικουμένης.

Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐπιβληθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ φόρου ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν πάσης μετοχικῆς Ἑταιρίας, φρονούμεν ὅτι λίαν ὀρθῶς ἡ διοίκησις ἐπραξε πληρώσασα λίρας 160 ὅπως ἀπαλλάξῃ τοὺς μετόχους τῶν τελῶν τῆς μεταβιβάσεως, διότι οὕτως εὐκολύνεται ἡ διαπραγματεύσις τῶν μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς, δὲν ἐνοουόμεν δὲ διατείνω μόνον παραπονοῦνται οἱ ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀρθρῷ ἀναφερόμενοι δύο μέτοχοι, ἀφοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ αὐτὰ παράπονα ἠδύναντο νὰ ἐκφῶσιν καὶ αὐτοὶ οἱ κ. κ. διεσθονταὶ τῆς Τραπεζῆς καθ' ἑκάστην ἀρκετὸν ποσὸν μετοχῶν, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι μέτοχοι.

Νῦν προβαίνομεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰδικῶς εἰς τὸν Μέτοχον τῶν ὑπερτίρια καὶ οὐκ ἰσχυρῶν μετοχῶν, ὅστις πολλὰς ἀπήσθη τοῖς διεσθονταῖς παρατηρήσει(ς) περὶ τῆς πλημμελοῦς (sic) διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα συνέστη κατὰ τὸ 1839, παρήλθε δ' ἔκτοτε μία παντηκονταετία καθ' ἣν πλείσται μεταβολαὶ συνέβησαν ἐν βδόρῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι, πολλοὺς δὲ ἐσωτερικοὺς περισπασμοὺς ὑπέστη ἡ Τράπεζα αὐτὴ χωρὶς ποτὲ νὰ κλονισθῇ ἢ πιστὴ εἰς τὸ πιστωτικὸν τοῦτο κατὰστημα, ὅπερ διεκρίθη πάντοτε ὡς λίαν εὐεργετικὸν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἐν τῷ μέσῳ λίαν χαλεπὸν περιστασίον. Καὶ εἰς τί ἄλλο, ἐρωτῶμεν, ὀφείλεται τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἢ εἰς τὴν εὐτυχῆ σύμπτωσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1839 τὸ κατὰστημα τοῦτο διεκρίθη λίαν συντελεστικῶς καὶ σωφρόνως παρὰ τῶν ἐκείνοτε ἐν Λονδίῳ διεσθονόντων; Ὅποσον εὐμετρίκωτερον τίτλον δύναται νὰ προσβάλῃ ἢ κατὰ καιροῦς διεσθονοῦσι τοῦ ὅτι ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἀπροσκόπτως τὰς ἐργασίας της; Ἐάν τις ἀναλογισθῇ πρὸς στιγμὴν ἐπὶ οὐκ ἰσχυρῶν καὶ ἀπὸ οὐκ ἰσχυρῶν κινδύνους διατρέχει τὸ γῆμα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὅτι ὀσμὴν ἑλέπων κατὰστημα εἶεν τὸ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς κατορθώσαν νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ παντηκονταετίαν τὰ κεφάλαιά του μετὰ ἐνεργητικοῦ τοσοῦτον ἀσφαλτοῦ ὅσον ὀλίγων Τραπεζῶν ἐν βδόρῃ. Ἐάν δὲ τις ἐπισταμένως διεξέλθῃ τὸν ἰσολογισμόν τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ὅτι πεισθῇ ὅτι αὐτὴ εἶναι τὸ μόνον πιστωτικὸν κατὰστημα ἐν Ἑλλάδι, ὅπερ, καὶ τοῦ Κράτους χρεωκοπήσαντος, εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ τὰ χρέα του. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα ἀποκαλεῖ κκοδοσίαν ὁ κ.

τοχος των υπερτακτικών μετοχών !!

Ός προς το ζήτημα της σχετικής διαφοράς κατά την αγορά των τίμων μεταξύ των μετοχών Εθνικής και Ιονικής Τραπεζας, κρίνομεν επάναγκα- κας να εξηγήσωμεν εις τόν κ. Μέτοχον, ότι αι μεν μετοχαι της Εθνικής Τραπεζας διαπραγμα- τεύονται εν 'Ελλάδι και εστί πληρωτέαι εις χαρτονομίσμα, ενώ αι της Ιονικής δια-πραγματεύονται εν 'Αγγλία και εστί πληρωτέαι εις χρυσόν. Έκτος τούτου οφείλει να λάβη υπ' όψιν ότι η μεν Ιονική Τράπεζα επί κεφαλαίου ληρών 315,507.10,0 έχει εις κυκλοφορίαν λήρας 488,507.17,0 (ιδε' ίσολογισμὸν 30/12 'Ιουλίου 1887), ή δέ Εθνική επί κεφαλαίου δραχ. 20, 000,000, ήτοι ληρών 300,000 έχει εις κυκλοφο-ρίαν δραχ. 97,230,453.18, ήτοι ληρών 3,889, 218.2.7. Η μεν Ιονική έδωκε μέρισμα 5 ο) επί της δυναμικής αξίας της μετοχής, ή δέ Εθνική έδωκε 26 ο) επί της ίδιας αξίας της μετοχής. Εάν υποθέσωμεν ότι η Ιονική Τράπεζα ήδύνατο και ήθελε να θέση εις κυκλοφορίαν ίδιον ποσόν χαρ-τονομίσματος, κατ' αναλογίαν προς τὸ της Εθνι-κῆς θά είχεν εις κυκλοφορίαν λήρ. 1533,846 ενώ-ν εν έχει λήρας 488,507,17,0 θά έδιδεν έπομένως κατ' αναλογίαν μέρισμα 41 ο) και πλέον, ήτοι πολύ περισσότερον τοῦ της Εθνικής, αι δέ μετο-χαι αὐτῆς θά είχον (α) διαπραγματεύοντο εν 'Ελλά-δι) ανάλογον αγοράν αξίας.

Ός προς τὰ έξοδα, άπαντῶμεν προς τόν κ. Μέτοχον ότι κατὰ τὴν πρώτην εξαμηνίαν τοῦ 1887 της μεν Εθνικῆς τὰ έξοδα και ήμοιβαι ά-νέχοντο εν δλω εις δραχμας 434.651.44, ήγουν λήρας 17,386.4.2, της δέ Ιονικῆς εις λήρας 3, 833.14.3 συμπεριλαμβανόμενων μισθών συντά-ξεων, ήμισθών εις τούς εν 'Ελλάδι συμβούλους, εις τούς εν Λονδίνω διευθυντάς, εις τούς ελεγκτάς και τών φόρων. Ο κ. Μέτοχος όπως άποδείξη όπότερον τὰ έξοδα της Ιονικῆς σχετικῶς προς τὰ της Εθνικῆς ίσοχρίζεται ότι η Εθνική συντη-ρεί 27 υποκαταστήματα, πλην άφου μής προέβα-λε τόν σεβαστόν ήρωον έλλοσι επτά, όφραιο να ήρήση επακριβῶς εις ποια μέρη εστί ταῦτα τὰ ύ-ποκαταστήματα, όποιον προσωπικόν υπηρετεί εν αὐτοίς και διατί τὸ συντηρεί ή Εθνική Τράπεζα. Τοῦτο έπιχειροῦμα να πράξωμεν ήμεις όπως φω-τίσωμε τον εν 'Αγγλία διαμένοντα κ. Μέτοχον.

Η Εθνική Τράπεζα υποχρεούται εκ συνθή-σεως προς τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν να συντηρῆ 27 υποκαταστήματα, εάν δε τις θελήση να παρα-βῆ τὰ έξοδα τῶν υποκαταστημάτων της Ε-θνικῆς προς εκείνα της Ιονικῆς, θά έδη ότι τὰ έξοδα τῶν ή προσάτων μικρῶν υποκαταστημά-των της Εθνικῆς εἶνε τὰ αὐτὰ προς τὰ έξοδα ε-νός υποκαταστήματος της Ιονικῆς. Ο λόγος δέ είναι προφανής, διότι η μεν Ιονική συντηρεί εν 'Ελλάδι πάντα υποκαταστήματα πρώτης τάξεως ήτοι εν Αθήναις, Κερκύρα, Κεφαλλονία, Ζακύνθος και Πάτρας με τὰ αὐτὰ περίπου έξοδα δι' εκα-στον υποκατάστημα, (εκτός του εν Λονδίνω κεν-τρικοῦ καταστήματος όπερ σεβασίως έχει πολλά έξοδα). Η δέ Εθνική ήσ υποκαταστήματα κατὰ τὰ έξοδα προς τὰ της Ιονικῆς ήριθμεί μόνον τὸ τῶν Πιτρῶν και της Σύρου) ώς προς δέ τὰ άλλα υποκαταστήματα δέν έχουνι πλείονας τῶν τριῶν υπαλλήλων, τινά δε και ένα μόνον. Σεβασίως εκ-της ανωτέρω παραβόλης προκύπτει ότι η Ιονική Τράπεζα έχει κατ' αναλογίαν έξοδα περισσό-τερα της Εθνικῆς διότι συντηρεί σχετικῶς πολ-λά πολυάπαντα υποκαταστήματα) ταῦτο δε ά-ποδοτέον εις τὸ παρά τοίς 'Αγγλοισ έπικρατοῦν, λίαν συντελεστικόν. Άλλως τε εις τόν προτιθέμε-νον σκοπόν σύστημα, όπερ ενῶ άφ' ενός μεν έπι-δικῶκει αὐστηρότητα τὴν εκπλήρωσιν τοῦ καθή-κοντος παρέχει άφ' έτέρου πᾶσαν περιποίησιν και έλλογον ήμωδόν εις τούς υπαλλήλους εις οὓς τὸ καθήκον τούτο επιβάλλεται.

Νυν εν συνόλω εξετάζοντας τὸ ανωτέρω ζήτημα θά έστοχάζομαι να υποβάλωμεν εις τὴν Διοίκησιν της Ιονικῆς Τραπεζας ήτοι, ελαττώσῃ να έξοδα τῶν ύ-ποκαταστημάτων εκείνων ήτινα δέν τη παρέχουσι ή όλίγας ώρελάς λ. χ. τὰ υποκαταστήματα Κε-

φλληνικῆς και Ζακύνθου, μεταβάλλουσα ταῦτα εις Προκατορία, ιδρύουσα δε άφ' έτέρου εν Ηρακτο-ροίον εν Πύργω και εν υποκατάστημα εν Σύρω. Τοιούτον μέτρον, πεποιθήμεν, ήθελε κατὰ πολὺ αὐξήσει τὰ κέρδη της Τραπεζας.

Θά ενδιατρίβομεν έκτενέστερον επί του θέμα-τος τούτου εάν δέν έφοβούμεθα μή φανώμεν φορ-τικοί εις τούς αναγνώστας της παρούσης διατρι-βης. Μόνον έπιτραπήτω ήμῶν να έλέγξωμεν μετάν εκ τῶν ανακριθειῶν εις τις υπέπεσον δ κ. άρθρο-γράφος. Εν τῇ τελευταία παραγράφῳ της διατρι-βης του αναγινώσκει τις οὕτω κατὰ τὸν τε-λευταίον ίσολογισμὸν της Τρα-πέζης είχεν αὐτὴ εν κυκλοφορίῃ λήρ. 293,000 εις Τραπεζικὰ γράμμα-τα. Τοῦτο είναι πάντῃ ανακριβές, διότι κατὰ τόν ίσολογισμὸν ήσαν εν κυκλοφορίῃ λήρ. 488507. 170. εις δε γραμματίαι μονόδραχμα και διδραχμα λήρας 109,864, 16,8, τὸ τελευταίον δε ποσόν, ως πάντες γινώσκουσι, δέν είναι χρέος της Τραπε-ζης, άλλα της Ελληνικῆς Κυβερνήσεως, οὗτε άπο-τελεῖ παντάπασι μέρος της κυκλοφορίας, ως πα-ραδέχθη τούτο και η 'Αγγλικὴ Κυβέρνησις.

Έν Πάτραις 20 'Ιανουαρίου 1888.

Κ.

Ευλογία.

Δυστυχῶς ή επιδημία ύφ' ης μαρτυρίζεται ή πό-λις ήμῶν από πάντα περίπου μηνῶν, κατὰ τὰς τε-λευταίας ταῦτα ήμέρας προσέλαβε δεινότερον χα-ρακτήρα κατὰ τὴν επίτασιν και τὴν μορφήν. Τὰ κρούσματα κατ' αὐτὰς εκδηλοῦνται πυκνό-τερον, οί δε θάνατοι έπέρχονται συχνότεροι, εκ τούτου δε πανικός κατέλαβε τὴν πόλιν και σύγ-χυσας τὸ πνεῦμα τῶν τοπικῶν αρχῶν. Τὰ κρού-σματα ανήλθον κατὰ τὰς ήμέρας της παραλθού-σης εβδομάδος μέχρις εκάστοι καθ' έκάστην, ανά-λογον δε θάνατοι.

Η δεινότης αὕτη της επιδημικῆς νόσου προσ-βλέπεται, διότι τίποτε ή σχεδόν τίποτε λογογι-σμένον και εν οργανισμῷ δέν έτίθετο εις ενεργείαν προς κατάπασιν ή μετριασμόν αὐτῆς. Ο δαμα-λισμός και αναδαμαλισμός τῶν κατοίκων δέν διεν-εργήθη γενικῶς και ως δ κίνδυνος υπεδείκνυεν, ή καθαριότης της πόλεως υπῆρξεν άτελέστητος, ύ-πάρχουσι δε μέχρι σήμερα εντός της πόλεως ε-στί τι μολυσματικὰ ίκανα να προκαλέσωσι και άλλην μίαν επιδημίαν, οὐδεμία έγινετο απόλύ-μησιν τῶν πρώτων παθόντων, τῶν οικειῶν αὐτῶν ή τῶν οικημάτων, οὐδεμία εξαφάνισις τῶν μεμολυ-σμένων αντικειμένων οὐδείς πραγματικῶς άπο-κλεισμός τῶν προσβεληθέντων οίκων, ή διαμλις έλλειψις, τὸ πρώτον νοσοκομεῖον τῶν εὐλογίωντων ιδρύθη και συντηρήθη από άθλιεστάτους θεούς, ή άποκομιδὴ τῶν πασχόντων, διά του χρωμακι-σμένου κάρρου της άστυνομίας γίνεται άκόμη και σήμερα κατὰ τρόπον έμπροσθέντα οίκτων και με-τὰ δίδοντα τὸ μόλυμα ανά τὴν πόλιν, εν ενί λό-γῳ οὐδέν παρελείθη να ή νόσος λάβη τὰς δια-στάσεις και τόν χαρακτήρα εν Ελλάδι. Κατὰ τὴν έπφρῶσιν νοήμονος ιατροῦ, ήμεις ενταῦθα τὴν επι-δημίαν ως νήπιον μεν περιβάλλωμεν όπως έδουή-θημεν καλλίτερον να κραταιωθη και έκραταιωθη ήδη δε όπόταν έγινετο γίγας έκπληρώσαμεθα διά τὸ μπόι της και μετροῦμεν καθ' έκάστην τὰ θέ-ματά της. Πόσοι προσβεληθήσαν χθές; τέτα πέν-τε! πόσοι άπεθάνον; επτά! πόσοι σήμεραν; Μέρη της στιγμῆς τέτα επτά προσβεληθήσαν και 12 ά-πέθανον! Τί κινδόν είναι αὐτὸ τί θά γίνωμεν; Τίς πιστεῖ; Ο προκατόχος μου λέγει δ κ. δήμαρχος επί της άρχοντίας του έβερράγη; ο νῦν δήμαρχος, λέγει ο προκατόχος, διότι τὴν άρπασεν άκαταδω-κτόν κατὰ τὴν πρώτην περίοδον της έμφανίσεώς της; α τόπος πταίει λέγει δ κ. Νομάρχης διότι δέν τηροῦνσι οί κάτοικοι καθαριότητα, διότι συγ-χρωαίζονται προς τούς μεμολυσμένους, διότι δέν διαμλιζονται διότι δέν αναφέρουσιν εις τὰς αρχ-ας τί δέον γενέσθαι. Πταίει, τῇ αληθείῃ, κ. Νο-μάρχη ο τύπος, διότι εάν ο τόπος ήτο καλλί-τερος δέν θά είχε μήτε τὴν επιδημίαν μήτε της

ύπερτώσεως δημοτικῆς και διοικητικῆς αρχῆς; Η τουλάχιστον σήμεραν όπόταν θερίχη ή νόσος τὰ τέκνα τῶν πολιτῶν, καταθλίβει τὰς πνεύσετάς τάσεις, άφαιρεί από τὸ πνεῦμα όλην τὴν ήρεμίαν και έμβάλλει εις άμυροβολίας περί της αὐτίουθ-λους ήμάς τούς θνητούς, θά έδείκνυεν ότι δέν εί-ναι άξιος ν' άποθήνη ως σπύλος, θά έδείκνυεν τοῦ-λάχιστον ότι γνωρίζει ν' άποθήνη διαμαρτυρόμε-νος κατὰ τῶν φωνῶν του. Βλέπεθ αἰτίαι τῷ όντι ν' άποθάνωμεν, διότι δέν γνωρίζομεν να ζήσωμεν, διότι κατηντήσαμεν ν' άπεκδεχόμεθα τὴν ζωὴν εκ δημοτικοῦ συστήματος αλόγιστου όν ήμεις αὐ-τοί εγκατεστήσαμεν και εκ διοικήσεως ήλιθίας; Ην ήλιθίως άνεχόμεθα και κρίζομεν προς τὸ σύν-ολον όλων εκείνων τῶν άνευθύνων οἷτινες έχουνι τὸ δικαίωμα να φωνέωσι τούς δημοῦς των, άτι-μωρητέι τούς λεγομένους άνομοῖους, τὸ τῶν Ρω-μαίων μονομάχων: morituri te salutant.!

Και ήδη τί δέον γενέσθαι; έρωτώει πάντες. Τίποτε να περιμένη έκαστος τῶν σειράν του και να έλπίζει μόνον εις τόν προστάτην Διόν του. Ένταούτοις τὸ κακόν έπιτείνεται, συνεπάγεται δε όσα κακά συνεπάγονται συνήθως αι επιδημίαι εν υσκήπτουσας εις πόλεις μεγάλας; πλην τῶν άμέ-σων ως είπειν, άποτελεσμάτων, της νόσου, τῶν πόνων, της παραφρονήσεως της τυφλώσεως και τῶν θανάτου, και τὰ έμμεσα τὴν πεινῴν δηλ. τὴν δυστυχίαν τὴν άπόγνωσιν κατ. Δυστυχῶς ή νόσος ενσκήπτει κατὰ προτίμησιν εις τούς άθλιεστέρους οἶκους και τὰς πνεύσετάς οικογενείας, αξιώτιμοι δι' ιατροῦ διηγήθησαν ήμῖν τόσων άλλαινων και σπαρκετικῶς περιστάσεις πολλῶν τοιοῦτων οικο-γενειῶν, ώστε μήτε ήμεις έχομεν τὴν δύναμιν να τὰς επαναλάβωμεν ενταῦθα, μήτε οί αναγνώ-σταί ήμῶν να τὰς ακούσωσιν. Πτωχαί οι κογένεια πλείεται όσαι έχουνι δύο και τρία μέ-λη των εὐλογίωντα, στεροῦνται τῶν αναποφύ-κτων θεραπευτικῶν μέσων, άλλοι συν τούτοις και τοῦ έπιουσίου άστυ: οί άσθενεῖς των οὔτω κατὰ-κείνται εν τράγλοισ τελείως άβοήθητοι μετ' αὐ-τῶν συμφέρονται οί μήπω προσβεληθέντες κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ εἶους και με τὸν δριμύν τούτον χειμῶνα, στεροῦνται άνθρώπων) τὰ παρα-θυρα δέν κλειουσιν, ή στεγή διαρρεῖ, ή άπελπι-σία κατέχει τὴν ψυχὴν αὐτῶν μέχρις άλλοφροσύ-νης. Και πάλιν έρωτώμεν τί δέον γενέσθαι;

Νομίζομεν ότι εκεί όπου έφθασε τὸ κακόν περί-δύο τινά πρέπει να στραφῇ ή κοινὴ προσοχή: διά τίνων δηλ. γενικῶν μέτρων, αναγομένων εις τὴν τὴν εν γένει καθαριότητα, εις τόν δαμαλισμόν και εις τὴν απολύμανσιν δυναμέθη να καταστειλωμεν τὸ κακόν και τὰ μέτρα ταῦτα να θέσωμεν εις ε-νεργείαν άμέσως) δευτερον διά τίνων μέσων θά δυ-νηθώμεν να ελθώμεν εις βοήθειαν τῶν πεινήτων άσθενῶν. να μη άποθνήσκουσι άβοήθητοι εν μέσῳ κοιτωνίας πλουσίας και φιλανθρωπίου και από δη-μοτικῶν σύστημα μελετοῦν να ιδρύση παραδεισους εις τὰ βουνά. Προς άμφοτερα ταῦτα ή ήμετέρη δημοτικὴ αρχή είναι άνίκανος τελείως, άνίκανος; άπεδείχθη και η Διοικητικὴ αρχή εἴτε ν' αναλά-βη εις εαυτήν τὸ έργον τούτο, εἴτε να πειθαναγ-κάσῃ, διά τῶν νομίμων μέσων, τὴν δημοτικὴν άρ-χὴν εις επιτέλεσιν τῶν επί τοῦ προκειμένου κα-θηκόντων της. Προς σωτήριαν όθεν της πόλεως; δέν υπολείπεται ή ή ιδιωτικὴ ενεργεία και η Κυβερ-νητικὴ άρωγή.

Εὐτυχῶς ή ιδιωτικὴ ενεργεία ήρξετο εκδηλω-μένη τὴν παρελθούσαν δευτέραν έπιτροπὴ εκ πολιτῶν πάσης τάξεως συνελευθεσεκς τὴν ενταῦθα 'Αρχιεπισκοπὴν υπό τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβασμι-ωτάτου Αρχιερέως ήμῶν επί παρουσίῃ δε τοῦ κ. Νομάρχου και τοῦ κ. Προέδρου τῶν ενταῦθα Ε-φορῶν διαπέμφθη επί της καταστάσεως της πό-λεως και τῶν μέσων προς σωτήριαν της. Μετὰ μικρῶν συζήτησιν διαφωτίσασαν άποχωρώντως τὴν σιν της πόλεως εν σχέσει προς τὴν επιδημίαν ή 'Επιτροπὴ αὕτη έκρινεν ως προσφορώτερα μέσα προς καταστολήν της επιδημίας και άνακούφισιν τῶν πενομένων παθόντων τὰ έπόμενα μέτρα.

1) Τὴν άναγνώρισιν νομίμου έπιτροπείας εἴτε διωτῶν συχνετρούσεως εις εκουτὴν τὴν ὄλην διευ

Ουσιν των κατά της εϋλογίας μέτρων.

2) Την διαίρεσιν όλης της πόλεως εις εζή τμήματα και τον διορισμόν αστυατρών εις έκαστον τμήμα με βαθμόν υπαστυνόμου και μισθόν δρ. 300 κατά μήνα.

3) Τόν διορισμόν πέντε κατωτέρων υπαλλήλων αστυνομικών με βαθμόν και μισθόν κλητήρα, υποκειμένων εις τας άρτίους διαταγάς των αστυατρών και διοριζόμενων υπό της άνω επιτροπής.

4) Νά ερισθώσι τα παθήματα των αστυατρών και ν' ανατεθή αυτοίς η επίβλεψις της έν γενεί καθαριότητος, του δαμαλισμού, της απολυμάνσεως της επιβλήψεως των προσωρινών νοσοκομείων κτλ.

5) Η άνω επιτροπή ν' αναλάβη την φροντίδα συλλογής έράνων όπέρ των πασχόντων άπόρων και διανομής αυτών διά των άστυατρών.

6) Το δημόσιον ν' αναλάβη την μεθοδοσάν των αστυατρών και του βοηθητικού αυτών προσωπικού, ο δήμος νά χορηγή προς την επιτροπήν τα προς καταστολήν της νόσου προοριζόμενα χρηματικά ποσά, η επιτροπή τέλος διά παντός μέσου νά συγκεντρώσῃ εις έκυτήν τα βοηθήματα των φιλανθρώπων.

Και ταύτα έκρινεν η επιτροπή προσφορώτερα μέσα και ανάλογα προς τας διαστάσεις δε έλαβε τό κακόν ένταύθα, προς καταστολήν της νόσου, κατά πόσον όμως θα πραγματοποιηθώσιν εις ημάς δέν έναπόκειται νά είπωμεν. Και πρώτον η Κυβέρνησις θα πρόβῃ εις έκτάσεις των υπό της επιτροπής υποδειχθέντων μέσων, άμφισβάλωμεν, γνωρίζοντες ποίαν θέσιν έχουσι εις την έκτίμησιν των Κυβερνήσεων οι Έλληνικαί έπαρχίαι. Δεύτερον η Δημοτική άρχή είναι διατεθειμένη ν' αναγνωρίσῃ την άνω επιτροπήν, νά παραιτηθῇ ύπέρ αυτής των δικαιωμάτων της και νά κηρύξῃ έκυτήν επί του προκειμένου άπηγορευμένην Νομιζόμεν ότι τοῦτο δέν συνάδει προς την ιδιοσυγκρασίαν του κ. Δημάρχου και προς όλην την πολιτείαν αυτού έν κρινόμεν μάλιστα έκ των περι του κ. Νομάρχου και Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου ημών έφράσεων του κ. Δημάρχου έν σχέσει προς την άναμίζιν των εις τά της εϋλογίας κατά την συνεδρίασιν του Δημοτικού Συμβουλίου της παρελθούσης δευτέρας, δυνάμεθα νά είπωμεν ότι ουδεμίαν άναμείωμεν παρ' αυτού υποστήριξιν εις τό έργον θ μελετάται. Υπολείπεται η ιδιωτική φιλανθρωπία, ήτις βεβαίως θα κάμῃ και επί του προκειμένου τό έαυτής καθήκον.

Αναμένομεν και εύχόμεθα όπως ο Θεός γίνῃ έλεως ημίν και διαφωτίσῃ τοὺς ημετέρους άρχοντας κατευθύνων τά έργα των έν' αγαθῷ του άναξιοπαθούντος τόπου.

Ο δαμαλισμός

Καθήκον ημών ηγοούμεθα άπαραίτητον έφ' όσον την ημετέραν πόλιν μαρτίζει άπηνώς η επιδημία της εϋλογίας νά μη παύωμεν υποδεικνύοντες τοίς ημετέροις συμπολίταις ότι συντελεστικόν εις άρσιν του κακού είτε έξ ίδιων είτε έξ άλλωστρών γνώσεων. Ούτω και σήμεραν παρέρχωμεν κατωτέρω τοίς άναγνώσταις του φορολογουμένου αξιόλογον περί δαμαλισμού πραγματείαν του παρ' ημίν καλλίστου Ιατρού κ. Δ. Γραμματίκα, ην δέν κατέστησεν περιττήν η περι του αυτού αντικειμένου περισπούδαστο διατριβή του φίλου Ιατρού κ. Κρ. Κορύλλου ην εδημοσίευσάμεν πρότερον.

Ορελούμενοι της εύμενοῦς προκλήσεως του «φορολογουμένου» καθ' όσον άφορῷ τον δαμαλισμόν και τας συναρτίαις αυτού έν ώρα επιδημίας, και τοι νομιζόμεν ότι όλως περιττόν θα ήτο ίνα και διά του τύπου γίνῃ καρόχησις των πολιτών προς έμβολιασμόν, διότι, ως γνωστόν, εις τας μικράς πόλεις πάντες σχεδόν εύρίσκονται εις άμειον καθήμερονως μετά των Ιατρών συνάρσιαν και μετ' αυτών τά της εϋλογίας έξετάξουσι και μάλιστα έν τοίς καθ' ημάς χρόνοις, οτε οι Ιατροί έφθονούσιν, επομένως δέν υπάρχει ουδεμία άμφισβόλια ότι υπό τούτω προτιρέπονται συγγό-

ως προς τον δαμαλισμόν η αναδαμαλισμόν, ούχ' ήσαν δυνάμεθα ένταύθα νά πραγματευθώμεν έν περιλήψει τά περί του σπουδαιοτάτου τούτου αντικειμένου ως άφορώντος την δημόσιον υγείαν, καθ' όσον υπάρχουν και τινες δυστυχώς αντιδρῶντες και γνομοδοτούντες, ως άλλοι πανδαεΐ, περί του δαμαλισμού και των ολεθρίων συνεπειών αυτού ίδια έν ώρα επιδημίας έντευθεν η προς τον δαμαλισμόν άποχή και η έγκληματική, ούτως είπειν, άδιαφορία, και τούτου έσκεν η νόσος σημεραί επιτείνεται εύρισκουσα άφθονον λείαν. Ο έμβολιασμός της δαμαλίου ύλης ενεργείται εις πάσαν περίστασιν, αυστηρότερον δέ έν ώρα επιδημίας εϋλογίας, και ου μόνον ουδεμίαν βλάβην έπιφέρει αλλά τούναντίον τό άποτέλεσμα τούτου είναι η άπότομος άναστολή και παύσις της προόδου της νόσου, ως πλείστα στατιστικά τουτο έπιμαρτυρούσιν. Η δέ προς την νόσον επιδεκτικότης είναι η αυτή εις πάσας τας χώρας και φυλάς, εις άμφοτέρα τά γένη, ποικίλλει όμως ως προς την ηλικίαν, διότι μέγιστη είναι παρά τῷ έμβρώ, σπανία παρὰ τῷ νεογνῷ, συχνωτάτη κατά την παιδικήν ηλικίαν, έξασθενεί κατά την μέτην ηλικίαν και έξαφανίζεται κατά την γεροντικήν. Αλλ' η διαφορά της ενεργείας του εϋλογιώδους Ιού, η αάλλον η ένταση των νοσηρών φαινομένων, έξαρτάται έκ της κατά τό μάλλον και ή: τον μεγαλειτέρας ατομικής διαθέσεως, η επιδεκτικότης αποσβέννεται σχεδόν έξ ολοκλήρου μετά την πρώτην προσβολήν της εϋλογίας, έξουδετερώνεται δέ διά του δαμαλισμού. Η συγκεκριμένη ούτως άτέλεια δέν είναι άπόλυτος, άλλ' έχει ως άποτέλεσμα νά αντικαταστήσῃ την έλαφράν μορφήν της δηλητηρίασεως άντι της θαρείας μορφής, άλλ' η της αντικαταστάσεως αυτη ιδίότης έξασθενεί καθ' όσον τό άτομον άπρηκνύμεται του χρόνου του δαμαλισμού, και δέν επανορθούται ειμή διά νέου δαμαλισμού. Ένεκα δέ της γενικεύσεως του δαμαλισμού οι έλαφραί μορφαί της εϋλογίας κατά τας ένεστώσας επιδημίας υπερτερούσι πολύ των θαρτερών μορφών, ένω άντιστρόφως είχεν εις τας προηγούμενας επιδημίας πρό της έφαρμογής του δαμαλισμού. Η έξ ιδιοσυγκρασίας άδυναμία, αι κακά υγιεινά συνθήκαι, αι καταχρήσεις και οι κάπη παντός είθους έκθέτουσιν εις θαρείας της νόσου μερράς.

Ο δαμαλισμός καθιστά μετά των υγιεινών του άποχωρισμού μέτρων την άμνην προφυλακτικήν από της εϋλογίας θεράπειαν' ο μόνος δέ κίνδυνος όστις άποδίδεται εις τοῦτον είναι η μετάδοσις της συφιλίδος, ένεκα ληθησεως ύλης προς έμβολιασμόν έξ άτομου φέροντος την νόσον ταύτην' περιτηροῦνται δέ ένίοτε έρυσίπελας, έξεμα παρὰ χροαδικαίς, άδενίτις, και ποτε γάγγραιναίς σκαίνιας δέ περιπτώσεις και έξάνθημα καθ' άπαν τό σώμα, τοῦθ' όπέρ θεωρείται ως απλή της δαμαλίδος γενικεύσις, και ήτις είναι όλως άκίνδυνος. Και έν ήδη πιστεύεται παρά τινων ότι διά του δαμαλισμού δύναται νά έπέλθῃ εϋλογία, φαίνεται ότι τοῦτο έχει παλαιωτάτην την άρχήν, οτε, δηλ. κατά τον παρελθόντα αιώνα πρό της άποκάλυψεως της δαμαλίδος της παρὰ του άειμνήστου JEMHOI έν έτει 1796 χρησιμοποθηθείσα, έγένετο έμβολιασμός έξ αυτού του εϋλογιώδους Ιού, όστις είχε μὲν και ούτος πολλάκις καλά άποτελέσματα, καθότι έξ' αυτού προήρχοντο έλαφρά κρούσματα μετά πολύ όλίγης θνησιμότητος, άλλ' οι έξ αυτού προερχόμενοι θάνατοι έπαράρνον τον Ιατρον, και διά του έμβολιασμού τούτου συνήργει τις εις την διάδοσιν και διαίωσιν της εϋλογίας, τό μέτρον τουτο ρητώς κατεδικάσθη θραδύτερον, και, ίσως έφφραδίζεται έτι παρὰ βραδύρας λαοίς. Αλλ' έκτοτε διά της δικ νόμου ρητικής του μέτρου τουτου άπαγορεύσεως και της είσαγωγής του δαμαλισμού έπαισε πλέον πάς κίνδυνος' διό και πάσαι αι Κυβερνήσεις έσπευσαν νά αναγνωρίσωσι τό πλεονέκτημα του δαμαλισμού και διά νόμου τινες έπέβαλλον τουταν. Έν Γαλλία, και τοι δέν ύρίσταται τοιοῦτος νόμος, ούχ' ή: τον όμως καταστήσασα αυτη την εκπαιδευσιν και την στρα-

τιωτικήν υπηρεσίαν υποχρεωτικός άπήτησε πιστοποικιτικόν δαμαλισμόν και αναδαμαλισμόν διά την έν τοίς σχολείοις είσοδον και την έν τῷ στρατῷ κατάταξιν, και ούτως ό σκοπός έπετεύθη άλλως.

Τό μόνον άρα προφυλακτικόν θεραπεικόν μέσον από της νόσου είναι ο δαμαλισμός επαναλαμβανόμενος τουλάχιστον κατά πενταετίαν, έν ώρα δέ μάλιστα επιδημίας, δλον νά ενεργηται ούτος άδιακρίτως έφ' όλων των ατόμων από της πρώτης μάλιστα εβδομάδος της παιδικής ηλικίας (μη υπάρχουσας δέ επιδημίας πέραν του τρίτου μηνός) μέχρι του πεντηκστού περίπου έτους, επαναλαμβανόμενος και επί εκείνων έφ' όν προσφάτως ενεργηθείς δαμαλισμός έμεινεν άγονος. Έάν το έμβολιασθέν άτομον εύρίσκειται ήδη υπό την επήρειαν της εϋλογιώδους μόλυνσεως, ο δαμαλισμός δέν προφυλάττει τοῦτο, άλλ' άμφοτέρα εί νόσοι παραλλήλως θαδίζουσι κατά τοίς ίδιους αυτών χαρακτήρας, τοῦθ' όπερ άποδεικνύει μάλλον την μη ταυτότητα των δύο νόσων. Έάν δέ ένεκα συμπτώσεως, η εϋλογιώδης δηλητηρίασις και ο δαμαλισμός έλαβον χώραν κατά την αυτην ήμέραν, τό άτομον δύναται νά έπωφεληθῇ έκ του δαμαλισμού και νά υποστή έλαφρώς την νόσον, καθότι η προφυλακτική της δαμαλίδος κατά της εϋλογίας δύναμις άρχεται την έκτην ήμέραν η και την τρίτην, ένφ η εϋλογιώδης επώσας πραγματοποιείται την δεκάτην η δωδεκάτην ήμέραν, όπωσδήποτε όμως και ύπονοίας υπάρχουσας μόλυσμού ουδόλως πρέπει νά παραμελήται ο δαμαλισμός διότι διά τουτου η εϋλογία δύναται νά καταστή ήπιωτέρα.

Α. Γραμματίκας (Ιατρός)

Εμπορική σχολή

Η σύστασις Εμπορικής έσπερινής σχολής έν Πάτρας ου μόνον αναγκαία άλλ' αναπόφευκτος καθίστατο πρό χρόνου πολλού, τοσοῦτῷ μάλλον καθόσον εις ουδέν των ένταύθα δημοσίων εκπαιδευτηρίων διδάσκονται τά έμπορικά μαθήματα. Μίγας έπαεινος όθεν όφείλεται τοίς λαβούτι της πρωτοβουλίας τοιαύτης συστάσεως, καθό μέγιστον κενόν προτιθέμενος νά πληρώσῃ, και βεβαίως εδει έν τη έμπορικωτάτη της Ελλάδος πόλει νά μη έξακολουθήσῃ επί πλέον η έλλειψις τοιαύτης λυσιτελεστάτης σχολής, ήτις δείται πάσης υποστήριξεως υπό τε των άρχων και των ιδιωτών, άπό μυρίας αγαθής έλπίδας παρέχη ημίν, πλείστα δέ έκδουλεύσεις ύπισχῆται τη κοινωνία.

Ούδεις βεβαίως δύναται ν' άμφισβητήσῃ ότι κύριος παράγων του ημετέρου πλούτου εστί τό έμποριον, άλλ' όλίγοι παρ' ημίν αναγνωρίζουσιν ότι τό εϋ έμπορεύσθαι άπαιτεί ίδίαις γνώσεσι. Έν τοίς πεπολιτισμένοις κράτεσι οι μέλλοντες έπιδοθῆναι εις τό του Βρομύ στάδιον άπολουθοῦσι πλήρη σειράν μαθημάτων ήτις καθίστασιν αυτούς τελείους έμπόρους, άρίστους διαχειριστάς. Έν Ελλάδι όμως άκοῦσιν γνώσεσι τινές άριθμητικῆς και διπλογραφίας. Ήνα δύναται τις ν' αποκαλήται έμπορος, καταστιχογράφος η και λογιστής;

Παραστάς κατά τά έγκαινια της ρηθείσης σχολής άκρωσ εύχεστέθη έν τῷ έμβριθού έντακτικῷ λόγου του κυρίου Θεοχάρη, δε σαρφός και έναργῶς έξέθηκε τον σκαπῆ του ιδρύματος και τά μέσα δ' έν έπιτευχθήσεται. Ομιλήσας έφ' Ικανήν ώραν επί της ίστορίας και χρησιμότητος των έμπορ. σχολών, απέδειξε διά στατιστικῶν δεδομένων κατά πόσον τά άλλα πεφοτισμένα έθνη επιδιώκουσι και τελειοποιούσιν σημεραί την εκπαιδευσιν των εις τό έμπορικόν στάδιον βουλομένων νά επιδοθώσιν.

Επιτραπέτω μοι όμως νά επανορθώσω ανακρίθειάν τινα εις ην ύπέπεσε καθ' όσον άφορῷ τάς έν Ιταλία έμπορικές σπουδάς, αΐτινες κατά τον κύριον Θεοχάρην είναι υποδεέστεραι των έν Ρωμανία, είπεν ότι μία μόνη έμπορική σχολή ύπάρχει έν Ιταλία, η της Βενετίας.

Δώμεν τά του Κρίσκαρος Κρίσκαρι

ΜΝΗΜΟΣΤΙΝΟΝ

Αθριον Σάββατον τελούντες εν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγιογελισμοῦ ἁρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος μητρὸς μας ΑΝΝΙΑΣ Ο. ΚΡΕΜΜΙΔΗΣ, παρακαλούμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν ὄψιστον δεήσεις τῶν.

Πάτρι τῇ 12 Φεβρουαρίου 1888.

Τὰ τέκνα

Ἰουλίᾳ Σ. Τζέτζου, Καλλιῶπῃ Ε. Γκρήν, Διονύσιος Ο. Κρεμμύδης, Αἰκατερίνῃ Σ. Πετρίδῃ, Δημήτριος Κρεμμύδης, Ἀριστοτέλης Ο. Κρεμμύδης, Ἀγλαΐα Ο. Κρεμμύδη, Ἀγαμέμνων Ο. Κρεμμύδης.

Κατὰ τὴν 21 τρέχοντος μηνὸς Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Παναγῆ Ἀργυριάδου ἐξῶθεν τοῦ συμβολαιογραφικοῦ αὐτοῦ Καταστήματος κειμένου κατὰ τὴν ὁδὸν Πύλα Φερραίου, ἀπέναντι τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης, ἐκτιθένται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατωτέρω δύο κτήματα τοῦ Ἰωάννου Δημητροπούλου.

1) Μία οἰκία ἀνώγειος κειμένη ἐν τῷ 9 τετραγώνῳ ὁδὸς Πατρῶς τῆς κάτω ταύτης πόλεως μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν οἰκοπέδου ἐκ πύξεων 277, ἡ οἰκία αὕτη καίεται παραπλευρῶς τῆς πλατείας Γεωργίου τοῦ Δ' καὶ πλησίον τῆς οἰκίας Ἰωάννου Πετριχάνου καὶ σύγκαιται ἐκ 5 ἀνωγείων δωματίων, μαγειρείου, βρύσεως, ἀπωπάτου, περιβαλίου καὶ αὐτῆς πλακαστρομένης. τὸ δευτερον πάτωμα σύγκαιται ἐκ 8 δωματίων μετὰ διαδρόμου, μαγειρείου, βρύσεως, ἀπωπάτου, ὑπογείου καὶ πλυταρίου ἐκτεταμένου, μετὰ βρύσεως, καὶ πηγάδιου ἔχει δὲ καὶ κἀκὴν ἰδιαιτέραν, ἡ ὁποία ἐξέρχεται πρὸς τὸν στενὸν δρόμον πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βερρίκου Γκρήν, ἡ ὁποία ἔχει δύο παράθυρα καὶ δύο θύρας διὰ κατασκευὴν ἀποθήκης.

2) Ἐν Ἐργαστήριον κειμενον ἐν τῷ 17 τετραγώνῳ τῆς κάτω ταύτης πόλεως κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ὄρθιον δρόμον Μερκάτου πλησίον τῆς οἰκίας Μαυρισπούλου, μετὰ οἰκοπέδου τοῦ ἐκ πύξεων 311 καὶ 312, ἐμπεριέχει δύο ἀποθήκας, ἡ μὲν μία εἶναι τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ μαγαζιέου, ἐν τῷ μέσῳ μαγαζιέου καὶ ἀποθήκης τὸ χωρίζει ὀλίγη αὐλὴ, ἡ δὲ ἄλλη ἀποθήκη εἶναι ἀνωθεν τοῦ μαγαζιέου.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν δύο αὐτῶν κτημάτων ἄρχεται τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ λήγει τὴν 12 τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσι ἀγορασταὶ τῶν κτημάτων τούτων εἰς προσέλευσιν καὶ πρὶν εἰς τὸν ἀνω συμβολαιογράφον ὅπου καὶ τὰ ἔγγραφα εἶσι κατατεθειμένα ἵνα ἐν καιρῷ πλειοδοτήσωσι· διότι ὁ πλειστηριασμὸς θὰ γίνῃ ἔπαξ.

Εἰς τὸ κουρεῖον εἰς ἐλπίειν κἀνωθι τῆς οἰκίας Δ. Τζάβα ἐκοιμήθησαν ἐσχάτως καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς μετριωτάτας ἀρῶματα διάφορα, σάπωνες ἐκ φανικοῦ ὀξέως ἐκλεκτοὶ ἐκ τῶν γνωστῶν καταστημάτων Galvot φ; καὶ δεδοκιμασμένον Vaseline.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

- α.) Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Ἀναστασίου Ἀστραχᾶ μαγαζιέον ἐνδὲ ὁ κ. Δημήτριος Σαλταφῆρας εἶχε τὸ ἐμπορικὸν αὐτοῦ κατάστημα, ὡς καὶ δύο ὀπισθεν αὐτοῦ συνεχόμενα ἀποθήκας.
β.) Μία ἀποθήκη νεώκτιστος κειμένη εἰς τὸ στενὸν Κουλουμπῆ.
γ.) Καὶ ἑτέρα ἀποθήκη πολλὰ εὐρύχωρος κειμένη πλησίον τῆς μεγάλης οἰκίας Ἰωάννου Βαρισπούλου.
Ὁ ἔχων ἀνάγκην αὐτῶν εἰς ἀποταθῆ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Ἀναστασίον Ἀστραχᾶν.

Ἐπὶ ἰκανῶ ἔτη διαρραίνας ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τολύσαι ἐκεῖ τὰς ἐμπορικὰς μελέτας μου, δύνάμει ἀθηναικῶς πρὸς νὰ ἐπιβλέπω ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐκεῖ τῶν ἐν Γενουῇ καὶ Βενετία ἀνωτέρων ἐμπορικῶν σχολῶν (Scuola Superiore di Commercio), τῆς ἐν Τουρίνω διεθνοῦς ἐμπορικῆς σχολῆς, τῆς ἐν Βάρῃ Banco Modello καὶ τῶν ἐν Brescia καὶ ἄλλαχού ἐιδικῶν σχολείων, ἠπάρχουσιν εἰς ὅλας τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν τῆς Ἰταλίας καὶ εἰς πολλὰς ἐτι ἄλλας πόλεις οὐτῆς, πλὴν τῶν γυμνασίων καὶ λυκείων, καὶ αἱ Β. τεχνικαὶ σχολαὶ (R. Istituti Tecnici) αἵτινες περιλαμβάνουσιν τὸ φυσικομαθηματικὸν τμήμα καὶ τὸ τῆς λογιστικῆς καὶ ἐμπορίου. εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο τῶν ῥηθισθῶν σχολῶν, οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τετραετίαν ὄλην φοιτοῦσι διδασκόμενοι, ἐπὶ τῶν στοιχείων τῶν φυσικομαθηματικῶν γνῶσεων, τὰ μαθήματα τῆς καλλιγραφίας, τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, τῆς ἐμπορικῆς γεωγραφίας, τῆς πηγασιολογίας ἱστορίας, τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ πολιτικοῦ δικαίου καὶ τέλος τῆς καταστιχογραφίας καὶ λογιστικῆς.

Μὴ οὕτως κἀπὶ πλείονος τῆς περιστάσεως ταύτης ἵνα ἐπιβλέπω τὰ τῆς λειτουργίας τῶν σχολῶν τούτων περιοριζομαι νὰ εἶπω ὅτι οὗτοι εἰσὶν ἐσφιμῆλοι τῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἄλλαχού τελειωτέρων, διότι ἐκεῖ τῶν ἐν αὐταῖς θεωρητικῶν μαθημάτων καὶ πρακτικῶν ἀσκήσεων, τὰ πλείστα τῶν σχολείων τούτων συνδέονται ἀλλήλοις δι' εἰσωνικῶν πράξεων καὶ συναλλαγῶν, ἀνταποκρινόμενων τακτικῶς τῶν ἐν αὐτοῖς πλαστῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν. Τοιοῦτοστρόπος μορφοῦνται ἐν Ἰταλίᾳ οἱ νέοι οἰκιστῆς ὅλ καθέξωσι ἐμπορικῆς ἢ δημοσίας θέσεις, τοιαύτης δὲ ἐκπαιδεύσεως δεόν νὰ τυγχάνωσι οἱ μέλλοντες διαχειρισθῆναι ἰδίαι, ἢ ἄλλοτρίως περιουσίας.

Ἄλλ' οὐκ ὀλίγον συντίθενται εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐμπορικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἰταλίᾳ πλὴν τῶν διαφόρων συλλόγων καὶ ἐσπερινῶν σχολῶν τοῦ ἁπλοῦ, τὰ σωματεῖα τῶν λογιστῶν, (1) αἵτινα μελετοῦσι καὶ συζητοῦσι ἐπ' ὄλων τῶν ἀφικνούντων ἐμπορικῶν, λογιστικῶν καὶ παραπλαστῶν γνῶσεων, οὕτως ὡς τὴν σήμερον ἢ λογιστικῆ ἐν Ἰταλίᾳ ἔκαμε γυμνασιακὰς προόδους, μαρτύρων δὲ τῶν λόγων μου εἶσι τὰ ἔργα τῶν Garbotti, Novelli καὶ πολλῶν ἄλλων.

Ταῦτα γράρων ὀρθῶς ἐξ αἰσθητικῶς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λογιστῆς, αἵτινες ὅλας δυνάμεις ἐπιδικάζουσι τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τῶν λογιστικῶν σπουδῶν, πρὸς κοινὴν ὄφελος, εἰς ὃ ἀποβλέπουσα καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συσταθεῖσα Ἐμπορικὴ σχολή, πλείστα ὅσα ὑπισχεῖται ὀλιγά τε καὶ ἤθικα ὄφελήματα, ἀκρως δὲ τιμᾷ τὴν πόλιν ἐν ἣ ἔδρευσε καὶ ταῦς ἰδρυτὰς αὐτῆς.

Σ. Α. Ἀραβ. Λογιστῆς.

1) Πλείστα τοιαῦτα σωματεῖα, Collegi dei Ragionieri ὄντιστανται ἐν Ἰταλίᾳ ἀποτελούμενα ὑπὸ λογιστῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων ἰδίαις ἐπιδοθέντων εἰς τὰς οἰκονομικὰς λογιστικὰς καὶ παραπλαστὰς μελέτας. Ἐπιστημώτερα τῶν σωματείων τούτων εἶναι ἢ ἐν Βολωνίᾳ Accademia dei Ragionieri, συστηθεῖσα πρὸ πεντηκονταεταῖ ἐτῶν, καὶ τῆς ὁποίας ἔχει τὴν τιμὴν νὰ τυγχάνῃ τακτικῶν μελῶν, καὶ τὸ ἐν Ρώμῃ Collegio dei Ragionieri οὗτινος πρόεδρος τυγχάνει ὁ ἐπιφανὴς συγγραφεὺς καὶ γενικῆς λογιστῆς τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου Comm. G. Cerboni.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἀμερικανικὸν ζήτημα καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα δὲν ἔβη πρὸς τὰ πρόσω, διότι ἔπρεπε νὰ δεθῇ ὀλίγος χρόνος εἰς τὰ νεωστὶ διαρρηθῆντα μέλη νὰ μελετήσωσι τὰ τῆς ὑπαθέσεως καὶ γίνωσιν ἐνήμεροι τῶν καθέκαστα αὐτῆς. — Ὁ δικηγόρος κ. Ἀναστάσιος Τσέλος ἀπέστειλεν ἡμῖν διατριβὴν, ἐν ἣ ἐξετάζων τὴν πρόσφατον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου πράξιν, δι' ἣς

τὰ νεοδιορισθέντα μέλη τῆς Διμεν. Ἐπιτροπῆς περιβλήθησαν με ἐντολὴν ἐντελῶς ἀπειθείας καὶ ἀνεξέλεγκτον σχετικῶς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, εὐρίσκει ταύτην ἀντικειμένη εἰς τὰς ἐκδηλωθείσας ἀξιώσεις τοῦ τόπου πρὸς ἀσφαλῆ περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν τῆς ἐργολαβίας ἀπαιτήσεων, καὶ ἐν καταφανεστάτῃ ἀντιφάσει διατελοῦσαν πρὸς τὰς προγενεστέρως τοῦ Συμβουλίου πράξεις τὰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὁρώσας. Τὴν διατριβὴν ταύτην, ἐλλείψει σήμερον χρόνου, θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχές.

— Περὶ ὅσων ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν εἶπεν ἀπρᾶπτότατα κατὰ τὸ σέβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Δαμασκηνοῦ, ὅλ γράφωμεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον καθ' ὅσον ὁ Συντάκτης τοῦ «Φρολογουμένου» δοσε ἔλαβεν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γινώσκων τῆς ἐνεργείας τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, τῆς προκαλεσάσης τὰς ἀπρᾶπτεῖς ἐκφράσεις τοῦ κ. Δημάρχου, ἀνεχώρησεν ἀπὸ προχθὲς εἰς Ἀθήνας.

— Παρακαλούμεν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ συλλόγου νὰ καταλείπῃ πλῆρως τὸ στάδιον τῆς ὀλιγορίας καὶ εἰσέλθῃ εἰς πρακτικώτερον ἐνέργειαν. Πρὸ τεσσάρων περὶπου μηνῶν συνεστήθη ὁ δικηγορικὸς Σύλλογος καὶ ὁμοως εἰσέει δὲν ἐξευρέθη κατάλληλον οἴκημα ὅπως χρησιμοποίησιν δι' αἵθουσαν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου! Ἦναι λυπηρὸν αἱ ἐργασίαι τοιούτου ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου, ὑψηλὴν ἔχοντος ἀποστολὴν, νὰ προσκόπτωσιν μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν αἰ γινώμαι τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου διατίθενται περὶ τὴν εὐρείαν αἰθούσῃ Συνεδριάσεων.

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Δήμαρχος ἠτήσατο ὅπως χρηρηγηθῇ αὐτῷ ἢ δέουσα πίστωση διὰ τὴν ἀγοροφυλακίαν. Ὁ Δημοτικὸς σύμβουλος κ. Ἰωάννης Τσερετῆσις ἐπρότεινε νὰ μὴ χρηρηγηθῇ ἢ αἰτηθεῖσιν πίστωσης, καθὼς ἢ φύλαξις τῶν κτημάτων παρὰ τῶν ἀγοροφυλακῶν οὐδ' ὁ κ. Δήμαρχος διορίζει ἐνεργεῖται ὑπὸ πλημμελεστάτους ὄρους ἐξ ὧν τὰ κτήματα τῶν συμπολιτῶν μας κατήντησαν λείψαδια τῶν ποιμένων, ἠτήσατο δὲ ν' ἀναβληθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐπιψηφισέως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅτε ἀποφασισθῆσεται ὀριστικῶς ἐν ὃ κ. Δήμαρχος θὰ διορίζῃ τοὺς ἀγοροφυλάκας ἢ οἱ κτηματῆται, ἀφοῦ πρότερον ἐλαττωθῇ κατὰ μίαν δόκαχμην τὴν ἡμιχίλιδα ὃ ἐπὶ τοῦ σταφιδιδικάου δημοτ. φόρος, καὶ ἡ πρόταξις τοῦ αὐτοῦ ἐγένετο δεκτὴ κατὰ πλειοψηρίαν. Ἢ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἐπεκροτήθη, καθὼς ὁμολογουμένης ἢ αἰτουμένης πίστωσης δὲν ἀνέβλεπε ἢ τὸν αἰτιστῶν παντήκοντα κομματικῶν κερήνων.

— Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ὁ κ. Δήμαρχος ἠτήσατο τὴν ἀδείαν παρὰ τοῦ δημ. συμβουλίου ὅπως ἀνομολογήσῃ προσωρινὸν δάνειον ἐκ δραχ. 60—70 χιλιάδων, ὅπως νὰ χρησιμοποίησιν διὰ τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τοῦ δήμου. Τὸ Συμβούλιον ἀνέβαλε ν' ἀποφασίσῃ μέχρι τοῦ ἐλευσομένου Σαββάτου, ὅτε μετ' ἐπισταμένην τοῦ ζητήματος μελέτην θέλει ἀποφανθῇ ὀριστικῶς. Προκειμένου περὶ διαθέσεως χρηματικῶν ποσῶν ὑπὸ τοῦ σήμερον μάλιστα ὑρισταμένου ὄρου, συνιστῶμεν μεγάλην προσοχὴν ταῖς κ. κ. Συμβούλοις ὅπως σταρῶν ἀποφράττωσι πᾶσαν ὁδὸν ἀνεξέλεγκτον διαχειρίσεως.

— Ἡ νόσος εὐλογία χάρις τῇ ἐντελεῖ ἀνεκνήντητι τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν, ἐξακολουθεῖ ἀμειλίχως τὸ ἀπαλείων ἔργον τῆς. Δὲν βλέπει τις ἄλλο καὶ δὲν ἀκούει ἢ σκέψεται καὶ μόνον σκέψεις περὶ συστάσεως ἐπιτροπῶν, προληπτικῶν μέτρων κλπ. Φαντασθῆτε ὅτι ἢ ἀνέγερσις τοῦ παρὰ τὴν δεξιαμένην Νοσοκομείου, δὲν ἐπερατώθη εἰσέτι.

— Ὁ ἱεροκήρυξ κ. Ἡλίας Πλαχόπουλος ὁμιλήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

— Εἰς τὴν Ἐμπορικὴν σχολὴν διδάσκειται τακτικῶς κατὰ Σάββατον ἀπὸ 7—8 ὥρας π. μ. τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον. Τοῦτο πρὸς γινώσκιν τῶν βουλομένων ν' ἀρρασθῶσι τὸ σπουδαῖον τοῦτο μάθημα. — Ἡ εἴσοδος ἐλευθερά.